

ลงทุนอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ How to Invest to be Successful

Received: 23 April 2024

Revised: 11 June 2024

Accepted: 16 June 2024

สุวัฒน์ชัย ขุนเนร¹, ธัญชกร ปกิตตาวิจิตร² และภคมน โภคะธีรกุล³

Suwatchai Khunnen¹, Thananchakorn Pakittawichit² and Pakamon Pokateerakul³

¹*อาจารย์ หลักสูตรการจัดการดุซนิจิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

^{2,3}อาจารย์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

¹*Lecturer from college of Innovation Management Program Rajamangala University of Technology Rattanakosin

^{2,3}Lecturer from the Faculty of Innovation Management Program Rajamangala University of Technology Rattanakosin

*Corresponding Author Email: suwatchai.khu@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้ เป็นการอธิบายเกี่ยวกับการลงทุนให้นักลงทุนเห็นความสำคัญของการเตรียมการและการวางแผนในการลงทุน โดยมีข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของการลงทุนต่าง ๆ รวมไปถึงข้อควรระวังที่ต้องคำนึงในกระบวนการลงทุนด้วย ก่อนการลงทุน นักลงทุนควรเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาเรื่องการลงทุนและทำความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดทุนที่ต้องการลงทุน เพื่อลดความเสี่ยงและเพิ่มโอกาสในการลงทุนจากการทราบข้อมูล ขณะลงทุน ควรมีการวิเคราะห์สถานการณ์ตลาดอยู่เสมอ ติดตามความเปลี่ยนแปลงของบริษัทหรือตลาดที่ลงทุนอยู่ และทราบการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการลงทุน หลังการลงทุน เมื่อมีผลลัพธ์ที่ไม่ตรงตามแผนการลงทุน นักลงทุนควรทำการวิเคราะห์สาเหตุและผลกระทบ และพิจารณาวิธีการแก้ไขปัญหา ในบทความน่าจะมีการกล่าวถึงวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหลังการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยงและเพิ่มโอกาสในอนาคต คำแนะนำสำคัญคือการรักษาความเสี่ยงให้น้อยที่สุดและการทบทวนแผนการลงทุนอยู่เสมอ เพื่อให้ นักลงทุนสามารถติดตามและปรับตัวตามสถานการณ์ตลาดได้ให้เหมาะสม

คำสำคัญ: การลงทุน, นักลงทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Abstract

This academic article is a guide on investment to help investors recognize the importance of preparation and planning in investing. It provides information on various types of investments and highlights the precautions that need to be considered in the investment process. Before investing, investors should prepare themselves by educating themselves on investment and gaining an understanding of the market they intend to invest in. This helps to reduce risks and increase investment opportunities through informed decision-making. During the investment process, it is advisable to continuously analyze market conditions, monitor changes in companies or markets where investments are made, and stay informed about economic changes that could impact the investments. After making investments, if the results do not align with the investment plan, investors should analyze the reasons and consequences and consider ways to address the issues. The article likely discusses strategies for addressing post-investment issues to minimize risks and enhance future opportunities. A key recommendation is to maintain risk at a minimum and consistently review investment plans to allow investors to adapt to market conditions effectively.

Keywords: Investment, Investors, Stock Exchange of Thailand

บทนำ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์ให้นักลงทุนเล็งเห็นความสำคัญของการลงทุน ซึ่งในบทความนี้จะเปิดเผยถึงประเภทของการลงทุนและข้อควรระวังต่าง ๆ ในการลงทุน รวมถึงแนวทางการเตรียมความพร้อมที่จำเป็นก่อนและหลังการลงทุน เพื่อให้การลงทุนสามารถเข้าถึงคำว่าประสบความสำเร็จได้โดยง่าย และสามารถยอมรับความเสี่ยง หรือสิ่งที่เกิดขึ้นได้ไม่ว่าจะเป็นผลลัพธ์ที่ตรงตามความคาดหวังในการลงทุน หรือไม่ได้ผลลัพธ์ตามความคาดหวัง บทความจะชี้แนะถึงวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อไม่ให้เกิดการสูญเสียโอกาสในการลงทุนรวมถึงการมีความรู้ความเข้าใจในการลงทุนให้ประสบความสำเร็จ (Lusardi, A., & Mitchell, O. S., 2014) และเพื่อให้การลงทุนเล็งเห็นความสำคัญของการลงทุน เพราะมันเป็นวิธีการ แนวทางที่จะช่วยให้มีประสิทธิภาพในการเพิ่มมูลค่าของเงินทุนในระยะยาว ซึ่งในระยะยาวจะช่วยให้เงินทุนเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง การลงทุนยังเป็นการใช้เงินให้ทำงาน ซึ่งจะสร้างโอกาสในการเพิ่มทุนทรัพย์และสร้างความมั่นคงทางการเงิน อีกทั้ง การลงทุนยังช่วยกระจายความเสี่ยง ให้กับนักลงทุนสามารถลดความเสี่ยงที่จะสูญเสียเงินทุน โดยการลงทุนในสินทรัพย์หลายประเภทและในตลาดต่าง ๆ การกระจายการลงทุนเช่นนี้จะช่วยลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจหรือการตลาด ทำให้นักลงทุนสามารถรับมือกับความไม่แน่นอนได้ และยังเป็นการสร้างฐานะทางการเงินที่มีความมั่นคงยิ่งขึ้น

ตลอดจน การลงทุนยังช่วยสร้างรายได้เสริมที่มั่นคงสำหรับนักลงทุน การลงทุนในสินทรัพย์ที่มีการจ่ายปันผลหรือดอกเบียเป็นประจำ เช่น หุ้นที่จ่ายปันผล พันธบัตร หรืออสังหาริมทรัพย์ที่ให้ค่าเช่า เป็นแหล่งรายได้เสริมที่สามารถช่วยเพิ่มรายได้ประจำและทำให้มีความมั่นคงทางการเงินยิ่งขึ้น นักลงทุนนอกจากนี้ยังสามารถนำรายได้เสริมนี้อัปลงทุนต่อเพื่อเพิ่มมูลค่าของเงินทุนในอนาคต

นอกจากนี้ การลงทุนยังเป็นการเตรียมความพร้อมทางการเงินสำหรับอนาคต เช่น การเกษียณอายุ หรือการศึกษาของลูกหลาน การลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องจะช่วยให้การลงทุนมีเงินเพียงพอสำหรับความต้องการในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตหลังเกษียณ หรือค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่สูงขึ้นของบุตรหลาน การวางแผนการลงทุนที่ดีจะช่วยให้การลงทุนสามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินและสร้างความมั่นคงทางการเงินในระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

บทวิเคราะห์

ในโลกปัจจุบันที่มีแต่ความทันสมัย และก้าวเข้าสู่ยุคของปัญญาประดิษฐ์ (AI) แทบจะทุกด้านทุกสาขาอาชีพ ทางรัฐบาลได้มีการสนับสนุนการลงทุนเพื่อให้ประเทศไทยก้าวออกจากกับดักรายได้ปานกลาง ข้อกำหนดเหล่านี้เป็นไปเพื่อให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้น ซึ่งประโยชน์จะเกิดขึ้นในทั้งภาคเศรษฐกิจและสังคม (บัณฑิตา อินสมบัติ และปราณี เนรมิต, 2563, น.161) หากมีการพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการลงทุน โดยการส่งเสริมการพัฒนาด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม อาทิ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ดิจิทัล ซอฟต์แวร์ ทุนยนต์ ระบบอัตโนมัติเพื่อให้มั่นใจว่าประเทศไทยจะสามารถรองรับการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยียุคใหม่ในอนาคตระยะยาว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการเร่งวิจัยและพัฒนาผู้ประกอบการไทยหรือนักลงทุนไทยให้มีความสามารถในการเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมรวมถึงอุตสาหกรรมทางการเงินและการลงทุนด้วย ทั้งในส่วนการวิจัยและพัฒนา การออกแบบ การเรียนการสอนการฝึกอบรมรวมถึงการให้ความรู้ความเข้าใจทางการเงินและการลงทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในยุคเทคโนโลยีปัจจุบัน นักลงทุนมีเครื่องมือและทรัพยากรที่ช่วยให้การลงทุนเป็นเรื่องง่ายและเข้าถึงได้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นแพลตฟอร์มการลงทุนออนไลน์ บริการวิเคราะห์การตลาด แอปพลิเคชัน การลงทุน และคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทำให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีข้อมูลและมั่นใจมากขึ้น

การเตรียมพร้อมทรัพยากรมนุษย์และส่งเสริมระบบนิเวศเพื่อการลงทุนนี้ จะยิ่งเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และสร้างโอกาสให้กับนักลงทุนไทยในการเติบโตและขยายธุรกิจในยุคเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในสมัยก่อนที่ผ่านมาย้อนไป เมื่อ 20-30 ปีที่แล้ว การลงทุนเป็นสิ่งที่ซับซ้อนและมีความเสี่ยงสูง ผู้คนทั่วไปมักจะเชื่อว่าการทำให้อยู่รอดต้องอาศัยการประหยัดและเก็บออม ซึ่งช่องทางหลักในขณะนั้นคือการฝากเงินในธนาคาร ซึ่งมีหลายประเภท เช่น การฝากออมทรัพย์และการฝากประจำ 3 เดือน, 6 เดือน, 12 เดือน และ 24 เดือนที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงกว่า ร้อยละ 10-20 ในยุคสมัยนั้นสถาบันการเงินที่ให้ดอกเบี้ยสูงกว่า เช่น บริษัทเงินทุน ก็เป็นที่นิยม แต่สุดท้ายก็เกิดปัญหาจนต้องปิดตัวและล้มละลายในปี พ.ศ. 2540 สร้างความเสียหายให้กับผู้ลงทุน ปัจจุบันการลงทุนกลายเป็นเรื่องเข้าถึงได้มากกว่า ในยุคเทคโนโลยีปัจจุบัน นักลงทุนมีเครื่องมือและทรัพยากรที่ช่วยให้การลงทุนเป็นเรื่องง่ายและเข้าถึงได้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นแพลตฟอร์มการลงทุนออนไลน์ บริการวิเคราะห์การตลาด แอปพลิเคชันการลงทุน และคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีข้อมูลและมั่นใจมากขึ้นการเตรียมพร้อมทรัพยากรมนุษย์และส่งเสริมระบบนิเวศเพื่อการลงทุนนี้ จะยิ่งเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และสร้างโอกาสให้กับนักลงทุนไทยในการเติบโตและขยายธุรกิจในยุคเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งในอดีตแม้ว่าอัตราดอกเบี้ยธนาคารจะสูงมากพอที่จะดึงดูดนักลงทุน แต่หลายคนก็ยังเลือกที่จะลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ด้วยการซื้อที่ดินเพื่อรอเก็งกำไร ซึ่งเป็นช่วงเวลายุคทองของการค้าขายที่ดิน เป็นช่วงที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเติบโตเฟื่องฟู คนรวยหลายคนเริ่มลงทุนในหุ้น และเกิดเป็นวลีขึ้นว่า “คนจนเล่นหวย คนรวยเล่นหุ้น” ได้รับความนิยมอย่างมากในสังคม อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลานั้นกลับล่มสลายเมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2541 ได้เกิดเหตุการณ์สภาวะเงินเฟ้อและการควบคุมค่าเงินที่ล้มเหลวของรัฐบาลทำให้เกิดฟองสบู่แตกไปทั่ว ที่เรียกกันว่า “วิกฤตต้มยำกุ้ง” สภาพเศรษฐกิจทั่วประเทศพังทลาย ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจากจุดสูงสุดที่ประมาณ 1,800 จุด ตกลงเหลือเพียงประมาณ 200 จุดในเวลาเพียงไม่กี่เดือนสร้างความเสียหายรุนแรงต่อภาคธุรกิจและประชาชนทั่วไป คนรวยหลายคนกลายเป็นคนจน คนจนก็เป็นหนี้ สถานการณ์นี้ทำให้หลายคนท้อแท้และมีรายจากการฆ่าตัวตายจากการเป็นหนี้สินนับไม่ถ้วน (บรรยง พงษ์พานิช, 2560)

หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าว การศึกษาและความรู้ทางการเงิน การมีความรู้และความเข้าใจในพื้นฐานการเงินและการลงทุนเป็นสิ่งสำคัญ นักลงทุนควรได้รับการศึกษาทางการเงินเพื่อให้สามารถตัดสินใจได้ถูกต้องและมีข้อมูลที่ครบถ้วน ความรู้ควรคู่กับการลงทุนนับเป็นบทเรียนจากอดีตเพื่อการลงทุนที่มั่นคงเพราะทุกความล้มเหลวในอดีตให้อุทาหรณ์และบทเรียนอันมีค่า เพื่อที่จะนำไปปรับปรุงและประยุกต์ใช้สำหรับอนาคต การเข้าใจถึงความสำคัญของความรู้ในด้านการลงทุนจะสามารถช่วยให้นักลงทุนป้องกันความเสี่ยงและสามารถเข้าใจในการลงทุนจนกระทั่งประสบความสำเร็จได้ เพราะนักลงทุนต้องคำนึงถึงทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้นักลงทุนที่มีความพร้อมในยุคของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี จะช่วยเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพ ได้เป็นอย่างดี (ทิพย์รัตน์ ประเสริฐสังข์ และจรรยา เบญมาตย์, 2564)

การวิเคราะห์และการวิจัย นักลงทุนต้องทำการวิจัยและวิเคราะห์ตลาดอย่างถี่ถ้วน เรียนรู้วิธีการอ่านข้อมูลทางการเงิน สถานการณ์เศรษฐกิจโลก แล้วมองมาที่สถานการณ์เศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย และสุดท้ายมองมาที่สถานการณ์เศรษฐกิจในประเทศไทย เพื่อดูภาพกว้างให้เข้าใจความเป็นไปได้แล้ว จึงหันมามองถึงการเลือกลงทุน การวิเคราะห์เทคนิค และปัจจัยทางเศรษฐกิจที่อาจมีผลกระทบต่อการลงทุน การจัดการความเสี่ยง เพราะการลงทุนควรมีการจัดการความเสี่ยงที่ดี นักลงทุนต้องมีแผนการจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ เช่น การกระจายการลงทุนในพอร์ตโฟลิโอที่หลากหลายและสอดคล้องกับความเสี่ยงที่ตนเองยอมรับได้ การตระหนักถึงประวัติศาสตร์การลงทุน การเรียนรู้จากอดีตจะช่วยให้นักลงทุนเข้าใจถึงความผิดพลาดในอดีต การเข้าใจสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการดำเนินนโยบายในช่วงเวลาต่างๆ จะช่วยให้สามารถตัดสินใจได้มีสติและมีข้อมูลมากขึ้น การลงทุนควรมีวินัยและการอดทน นักลงทุนต้องมีการตัดสินใจที่ไม่ได้รับผลกระทบจากอารมณ์มากเกินไปรวมถึงการมีเหตุผล และมีการวางแผนในระยะยาว (จักรกฤษณ์ กิจการรัฐบุตร, 2567)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน มีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจทางการเงินของนักลงทุน ซึ่งทางสถาบันพัฒนาความรู้ ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ให้คำจำกัดความของ “การลงทุน” ว่าเป็นการแบ่งเงินไว้จำนวนหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคต ซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้เก็บเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ควรคุ้มค่ากับอัตราเงินเฟ้อ โดยที่ความหมายของการลงทุน หมายถึงการจัดสรรเงินทุนหรือทรัพยากรอื่น ๆ ในลักษณะที่ทำให้เกิดผลตอบแทนในอนาคต โดยผลตอบแทนนั้นควรสามารถชดเชยเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นได้ การลงทุนเพื่อเพิ่มมูลค่าจึงมีความจำเป็นเพื่อป้องกันการสูญเสียมูลค่าเงินที่เกิดจากเงินเฟ้อ นักลงทุนจึงจำเป็นต้องหาวิธีที่จะเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุนให้มีความเสี่ยงให้น้อยที่สุดที่จะเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี

1. การแบ่งประเภทการลงทุน

การลงทุนในหุ้น: หุ้นมักจะมีการเติบโตของราคาที่สามารถเทียบเคียงหรือสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อ

การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์: อสังหาริมทรัพย์มีแนวโน้มที่จะเพิ่มค่าตามกาลเวลา

การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล: มีความเสี่ยงต่ำ แต่ยังให้ผลตอบแทนที่สามารถชดเชยอัตราเงินเฟ้อได้

การลงทุนในตราสารหนี้: ตราสารหนี้อาจให้ผลตอบแทนที่แน่นอนในระยะยาว

2. การแบ่งกลุ่มของการลงทุน

1) การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) การลงทุนของผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าประเภทถาวร (Durable Goods) เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น โทรทัศน์ เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรเป็นรูปตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้น การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยถือได้ว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของผู้บริโภคหรือที่เรียกว่าการลงทุน อสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment) เงินที่จ่ายซื้อเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยนอกจากจะให้ความพอใจแก่เจ้าของบ้านแล้ว ในกรณี ที่ในครอบครัวเกิดความจำเป็นต้องใช้เงินมูลค่าบ้านที่ซื้อไว้อาจสูงขึ้นหากขายจะได้กำไรซึ่งถือว่าเป็นผลตอบแทนในยามจำเป็น

2) การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) การลงทุนในความหมายเชิงธุรกิจหมายถึงการซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ ที่จะได้นั้นเพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน มีข้อสังเกตว่า เป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจคือกำไร ซึ่งกำไรจะเป็นตัวดึงดูดให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนตามความหมายนี้กล่าวโดยสรุปได้ว่าเป็นการนำเงินออมหรือเงินที่สะสมไว้ (Accumulated Fund) และหรือเงินกู้ยืมจากธนาคาร (Bank Credit) มาลงทุนเพื่อสร้างหรือจัดหาสินค้าประเภททุน ซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องจักรอุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ได้แก่ลงทุนในที่ดิน โรงงาน อาคารสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการ ของผู้บริโภคธุรกิจที่ลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

3) การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial Securities Investment) การลงทุนตามความหมายของการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้หรือหุ้นทุน (Stock) การลงทุนลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่างไปจากการลงทุนโดยตรงของธุรกิจ เมื่อผู้ที่มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออมเองมีเงินยังไม่เพียงพอที่จะลงทุนเพราะต้องใช้เงินจำนวนมาก ผู้ออมเงินหรือผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ตัดสินใจซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยมีผลตอบแทนในการลงทุนใน รูปแบบของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่จะเลือกลงทุน (จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2544, น.6)

นอกจากนี้ ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งคือกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) หรือหากตัดสินใจผิดพลาดผู้ลงทุนก็จะเกิดการขาดทุนหลังจากขายหลักทรัพย์ (Capital Loss) ส่วนอัตราผลตอบแทนที่ผลลงทุนได้จากการลงทุน เรียกว่า Yield ซึ่งอาจไม่ได้หมายถึงอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ได้คำนึงถึงกำไรจากการขาย หลักทรัพย์

หรือขาดทุน จากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดจากการคาดว่า จะเกิดขึ้น Yield ที่ผู้ลงทุนได้รับ จากการลงทุนมากหรือน้อยย่อมขึ้นกับ ความเสี่ยง (Risk) และผลตอบแทน (Return) ของหลักทรัพย์ลงทุนนั้น ๆ

3. สิ่งที่ต้องรู้ก่อนการลงทุน

1) ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of Principal) คือความปลอดภัยของเงินลงทุน นอกจากจะหมายความว่า การเก็บรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงเดิมไว้แล้ว ยังมีความหมายรวมถึงการป้องกันความเสี่ยง จากการลงทุนในแต่ละครั้งให้เกิด ผลตอบแทนที่มีประสิทธิภาพได้ด้วย ซึ่งหากไม่มีการวางแผนที่ดีก็สามารถทำให้เกิดผลเสียคือ อำนาจการซื้อที่ลดลงไปซึ่งเป็นผลมา จากสถานะเงินเพื่ออีกด้วย

2) ความมีเสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income) คือการที่นักลงทุนมักจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้อายุได้สม่ำเสมอ ตามระยะเวลาที่นักลงทุนต้องการและรอคอยได้ เช่น ดอกเบี้ย ในกรณีการลงทุนในตราสารหนี้ หรือ เงินปันผล อันเนื่องมาจากการ ลงทุนในตราสารทุน โดยที่นักลงทุนสามารถทำแผนการใช้เงินได้ว่า เขาจะนำรายได้ที่รับมาแต่ละงวดเวลาแต่ละครั้งไปใช้บริโภค หรือนำไปใช้ในการลงทุนซ้ำต่อไป หรือที่เรียกว่า Re-Investment

3) ความมั่งคั่งของเงินลงทุน (Capital Growth) คือกฎเกณฑ์ทั่วไปตามหลักการลงทุน ที่นักลงทุนมักจะตั้งเป้าของ ตนเองหรือจุดมุ่งหมายในการลงทุนของตนเองไว้ มีเป้าหมายไว้ว่า จะพยายามจัดการเงินทุนที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้นให้มีการเพิ่มพูน มากขึ้น ในระดับที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ แต่ในขณะเดียวกันนี้ นักลงทุนไม่ได้หมายความว่าความมั่งคั่ง ความมั่งคั่งของเงินทุนที่จะทำได้ในหุ้น หรือ ตราสารทุนได้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น การนำเงินที่มีอยู่ในปัจจุบัน หรือผลตอบแทนที่จะได้รับในอนาคต นักลงทุนสามารถ นำไปกระจายการลงทุนได้ด้วย ซึ่งจะเกิดความมั่งคั่งใหม่ เข้ามาในกระแสเงินสดของนักลงทุน และจะเป็น Fund Flow เข้ามา ใหม่ในระบบเศรษฐกิจได้ด้วย จึงเป็นการเกิดประโยชน์กับนักลงทุนซึ่งจะเป็นการปรับฐานะของนักลงทุนให้ยกระดับตนเองเพิ่มมา กขึ้น และ ในระยะยาวจะสามารถรักษาอำนาจซื้อของตนให้คงที่ไว้ได้อีกด้วย

4) ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) คือหลักทรัพย์ หรือหุ้น ในตราสารทุนที่สามารถซื้อหรือขายได้ทันที โดยง่าย และรวดเร็ว มีสภาพคล่องในการซื้อขายสูง โดยทั้งหมดนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับราคา ในการตั้ง Order Buy หรือ Order Sell ด้วย และจะต้องเป็นหุ้นหรือหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่อง ตามสัดส่วนของราคา Spread Price ที่ทางตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้ด้วย จึงเป็นราคาที่สมดุลและเป็นธรรม นอกจากนี้นักลงทุนที่เลือกลงทุนในหุ้นหรือตราสารทุน ต้องรู้ถึงขนาดหุ้น หรือหลักทรัพย์ที่เข้าไปลงทุนว่าหลักทรัพย์หุ้นที่จะมีการจดทะเบียนเข้ามาซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผ่าน สำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือ ก.ล.ต. ว่าขนาดของผู้ออกหลักทรัพย์นั้น มีจำนวนผู้ถือหุ้นมากน้อยแค่ไหน Free Float และมีการได้รับความสนใจจากประชาชนมากหรือน้อย ตั้งแต่มีการเข้าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5) ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity) ความสามารถในการเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสด ในทาง บัญชีสภาพคล่องหรือ Liquidity คือ ความง่ายในการขายสินทรัพย์ หรือ หลักทรัพย์บางอย่าง (ยกเว้นในกรณีของหนี้) เพื่อ เปลี่ยนเป็นเงินสดเพื่อใช้จ่าย ในทันที เพื่อกระจายความเสี่ยงที่จะไปลงทุนในสินทรัพย์อื่นได้ นอกจากนี้ ในทางบัญชียังสามารถ นิยามได้ว่า สินทรัพย์ที่มี สภาพคล่องสูง คือ สินทรัพย์ที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ภายใน 1 ปี ซึ่งจะถูกจัดเอาไว้ในหมวด สินทรัพย์ หมุนเวียน Current Assets แต่ถ้าไม่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ภายใน 1 ปีจะนับว่า สภาพคล่องต่ำ หรือ สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน Non-Current Assets

6) ความพอใจในด้านภาษี (Favorable Tax Status) คือการบ่งบอกถึงฐานะ ความสามารถในการจ่ายภาษีของกลุ่มนัก ลงทุนที่มีความสามารถในการชำระภาษีไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นภาษีจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ให้นักลงทุนเลือกที่จะตัดสินใจลงทุน มากขึ้นหรือน้อยลง ในสินทรัพย์ หรือหลักทรัพย์นั้น โดยที่นักลงทุนต้องบริหารเงินทุนของตนให้คุ้มค่ากับจำนวนเงินที่ลงทุนไป ซึ่ง อาจมีการเปรียบเทียบหลักทรัพย์บางตัวที่มีการลงทุนกับนโยบายภาครัฐ เพราะว่าหุ้น หรือ หลักทรัพย์นั้น ๆ จะมีการจ่ายอัตรา

ผลตอบแทนจากเงินปันผลได้และมีการเข้าโครงการ BOI กับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ร่วมกับทางตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไว้แล้ว แต่หากหุ้นหรือหลักทรัพย์นั้น ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ BOI เมื่อถึงเวลาจ่ายเงินปันผลออกมาให้นักลงทุน เงินที่นักลงทุนได้รับ จะถูกหักออกไปจำนวน ร้อยละ 10 ซึ่งนักลงทุนก็ต้องนำเอกสารในการซื้อขายหุ้นยื่นขอคืนเครดิตภาษี ที่กรมสรรพากรทุก ๆ รอบปีที่มีการชำระภาษี เพราะเป็นเหตุผลนี้ จึงทำให้นักลงทุนให้ความสนใจกับการลงทุนในกองทุนรวม กองทุนหุ้น หลักทรัพย์หุ้น หรือ ตราสารทุน แต่ละบริษัทด้วยเช่นกัน

7) การกระจายเงินลงทุน (Diversification) คือ เปรียบเสมือนไข่ อย่าเก็บไว้ในตะกร้าเดียว ดังนั้นการแยก หรือวางแผน ในการกระจายก็ตามเป็นการจำกัดความเสี่ยงที่นักลงทุนต้องการ ความปลอดภัยไปพร้อมกับความอยากได้รายได้เพิ่มขึ้นเช่นกัน แต่นักลงทุนจะไม่คิดลงทุนในทางเดียวหรือ หรือ หลักทรัพย์เดียวได้ เพราะถ้าเกิดรายได้ก็จะมีความได้หรือผลตอบแทนก็ไม่เป็นไร แต่ในขณะเดียวกัน หากสิ่งที่นักลงทุนเลือกลงทุนไปนั้น เกิดมีความผิดพลาด ก็จะทำให้เกิดผลขาดทุนทันที เพราะเป็นหลักทรัพย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงราคา การขึ้นการลง ของราคาจะผันแปรไปตามสภาวะธุรกิจของหลักทรัพย์นั้นได้ โดยใจความหลักของ วัตถุประสงค์ในการที่กระจายเงินลงทุนนั้น คือ การกระจายความเสี่ยง เช่นกรณีการลงทุนในหลักทรัพย์หุ้น หรือตราสารทุน ก็อาจจะมีการแบ่งเงินลงทุนในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม ที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน โดยกระจายการลงทุน แยกประเภทหุ้น หรืออาจมีการแบ่ง เงินลงทุนในพอร์ตที่มีการลงทุนออกไปลงทุนในตราสารหนี้ ประเภทหุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล ก็จะมีรายได้เพิ่มเข้ามาเป็นอัตรา ดอกเบี้ย เป็นงวด ที่มีความสม่ำเสมอ และอาจมีการแยกการลงทุนออกไปอีกเป็นการลงทุนในกองทุนรวม ก็เป็นอีกประเภทที่มี รายได้หรือผลตอบแทนที่ค่อนข้างแน่นอนและเป็นการวางแผนการลงทุนได้ดีต่อไปในอนาคต

(เพชร ชุมทรัพย์, 2537, น.4)

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า ในทางทฤษฎีแล้วราคาหลักทรัพย์สามารถคำนวณได้จากมูลค่าปัจจุบันของกระแสผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการถือครองหลักทรัพย์นั้น กรณีของหุ้นกระแสผลตอบแทนที่สำคัญ ก็คือเงินปันผล แบบจำลองส่วนลดของเงินปัน ผลแบบดั้งเดิม (Dividend Discount Model: DDM) กล่าวว่าราคาหุ้นจะต้องเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของเงินปันผลในอนาคตที่ คาดการณ์ไว้สรุปก็คือ EMH มีสมมติฐาน คือ ราคาตลาดของหลักทรัพย์มักจะอยู่ในจุดดุลยภาพเสมอ ซึ่งถ้าตลาดเป็นตลาดที่มี ประสิทธิภาพจริง มีข้อสรุป คือ ราคาตลาดของหลักทรัพย์จะอยู่ที่จุดดุลยภาพเสมอ และ ไม่มีนักลงทุนรายไหนที่จะได้รับ ผลตอบแทนสุทธิมากหรือน้อยกว่า ที่ควรจะเป็นในระบบการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน เสรีราคาจะเป็นตัวผลักดันให้จัดสรรทรัพยากร ไปยังส่วนต่างๆของระบบเศรษฐกิจได้อย่างถูกต้อง ตลาดหลักทรัพย์ทำหน้าที่ในการจัดสรรเงินลงทุนได้อย่างเหมาะสม ราคาหุ้นก็ จะสะท้อนถึงมูลค่าที่แท้จริงตามปัจจัยพื้นฐาน (Intrinsic Value) ของแต่ละบริษัทซึ่งในโลกของความเป็นจริงแล้วตลาดประเภทนี้มี น้อยมาก ดังนั้น ทฤษฎีตลาดประสิทธิภาพจึงตั้งบนสมมติฐานที่ว่า ผู้ลงทุนทุกคนเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิด อรรถประโยชน์สูงสุด ณ ระดับราคาความเสี่ยงหนึ่งที่ทำให้ผลตอบแทนสูงสุด ตามทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพนั้นถือว่าการ เปลี่ยนแปลงของราคาจะเป็นอิสระต่อกันไม่มีความสัมพันธ์กันและเชื่อว่าราคาที่สะท้อนการค้นคว้าและการวิเคราะห์ข่าวสารที่ เปิดเผยต่อสาธารณชน แม้กระทั่งข้อมูลที่เป็นความลับ หรือรู้กันเพียงคนในวงจำกัดราคาที่เกิดขึ้นจึงเป็นราคาที่มีแนวโน้มที่เข้าสู่จุด ดุลยภาพ (Equilibrium Price) ซึ่งในตลาดที่มีประสิทธิภาพนั้นราคาดุลยภาพคือ มูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value) และ ประสิทธิภาพทางการตลาดแบ่งเป็นลักษณะ ต่าง ๆ ได้ 3 ลักษณะคือ

(1) ตลาดหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพต่ำ Weak Form Efficiency Market ข้อมูลต่าง ๆ ในอดีตจะสะท้อนราคา ตลาดของหลักทรัพย์ในปัจจุบัน เป็นตลาดหลักทรัพย์ที่ราคามีการเคลื่อนไหวอย่างสุ่มและมีความยืดหยุ่นต่ำ เนื่องจากนักลงทุน สามารถศึกษาข้อมูลด้านราคาได้อย่างเท่าเทียมกันและข้อมูลด้านราคามีน้อย จึงไม่มีใครเอาเปรียบใครได้จากข้อมูลด้านราคา ทำให้ การเปลี่ยนแปลงของราคาในอดีตเป็นไปโดยไม่อาจคาดคะเนได้ ราคาหุ้นในปัจจุบันจึงมีการเคลื่อนไหวแบบเชิงสุ่ม คือ ตลาดที่มี ประสิทธิภาพในระดับต่ำนี้ถือว่าข้อมูลด้านราคาและปริมาณการซื้อขายหุ้น ในอดีตไม่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการคาดคะเน

แนวโน้มราคาหุ้นในอนาคตได้ ซึ่งตลาดประเภทนี้นั้น ให้นักลงทุนซื้อขายหุ้นโดยวิธีที่เรียกว่า “Buy and Hold Investment” หมายถึง การซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีราคาเท่าหรือต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงของตลาดที่มีการคาดคะเนไว้และถือหุ้นนั้นไว้รอให้ราคาสูงขึ้น ถือเป็นการลงทุนระยะยาวซึ่งนอกจากจะได้กำไรที่เรียกว่า กำไรจากการขายหุ้นแล้วยังได้เงินปันผลอีกด้วย การทดสอบความมีประสิทธิภาพของตลาดในระดับนี้จึงเป็นการทดสอบว่าข้อมูลข่าวสาร ด้านราคาในอดีตสามารถที่จะใช้คาดคะเนราคาหุ้นในอนาคตได้หรือไม่โดยพิจารณาจากความคลาดเคลื่อนที่มีความสัมพันธ์กัน (Serial Correlation) หรือวัดการเปลี่ยนแปลงของราคาในลักษณะของช่วงวิ่ง (Run Test)

(2) ตลาดหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพระดับปานกลาง Semi-Strong Form Efficiency Market ราคาตลาดปัจจุบันสะท้อนถึงข้อมูลที่ได้ประกาศให้สาธารณะทราบแล้ว เป็นตลาดหลักทรัพย์ที่ราคาเป็นตัวสะท้อนข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ต่อสาธารณะชนทั่วไป ราคาตลาดเปลี่ยนแปลงไป เมื่อ Demand และ Supply ของหุ้นเปลี่ยนเมื่อได้รับข้อมูลข่าวสารใหม่ จนกระทั่งเกิดดุลยภาพใหม่ เช่น ถ้าบริษัทใดประกาศแตกหุ้น (Split Par) ข่าวสารเหล่านี้จะมีการเผยแพร่ต่อสาธารณะชนทั่วไปอย่างรวดเร็ว โดยนักลงทุนจะประเมินมูลค่าของอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังใหม่และราคาหุ้นก็จะปรับตัวทันที ในระหว่างที่มีข้อมูลข่าวสารใหม่นั้นก็วิเคราะห์การลงทุนจะมีการประเมินมูลค่าหุ้นใหม่อยู่ตลอดเวลา ซึ่งการประเมินนี้ถือว่าการประเมินมูลค่าขึ้นพื้นฐานตลาดหลักทรัพย์ ที่มีความยืดหยุ่นปานกลางนี้จะมีการนำข้อมูลที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นมาคำนวณราคาพื้นฐานของหลักทรัพย์แต่ละตัวอย่างรวดเร็ว ดังนั้น การทดสอบความมีประสิทธิภาพในระดับนี้เป็นการทดสอบเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อสาธารณะชนที่ออกมาใหม่ทำให้ราคาหุ้นปรับตัวตอบสนองต่อข้อมูลข่าวสารที่เข้ามา

(3) ตลาดหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพสูง Strong form Efficiency Market ราคาตลาดสะท้อนถึงข้อมูลทุกประเภท นักทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพมักจะบอกเสมอว่า ณ เวลาใดเวลาหนึ่งราคาจะสะท้อนถึงสาระสนเทศทั้งหมดที่มีอยู่ทั้งนี้ภายใต้ข้อสมมติที่ว่าไม่มีต้นทุนใด ในการซื้อขายและการได้มองสารสนเทศ มีความยืดหยุ่นมากซึ่งตลาดหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพในระดับนี้ราคาเป็นตัวสะท้อนข้อมูลข่าวสารใหม่ทุกชนิด ไม่เพียงแต่เป็นข้อมูลที่เผยแพร่ต่อสาธารณะชนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงข้อมูลที่ไม่เปิดเผยอีกด้วย (Inside Information) หมายความว่า ไม่มีใครมีอำนาจผูกขาดในการใช้ข้อมูลภายใน (Inside) เพื่อสร้างกำไรที่ปกติได้ ถึงแม้ว่าจะมีข้อมูลภายในก็ไม่สามารถนำมาใช้สร้างราคาได้เพราะทุกคนรู้ข้อมูลภายในอย่างรวดเร็วเหมือนกันซึ่งเปรียบเสมือนมีความรู้เท่าเทียมกันแล้ว (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2567)

ผลกระทบของ EMH (Efficient Markets Hypothesis)

ต่อนักลงทุน หากตลาดมีประสิทธิภาพตามที่ EMH กล่าวนักลงทุนไม่สามารถทำกำไรเกินปกติโดยการใช้ข้อมูลใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลในอดีต ข้อมูลปัจจุบัน หรือข้อมูลลงใน

ต่อนักวิจัย EMH ทำทนายการวิจัยในแง่ของการหาวิธีทำกำไรเหนือกว่าตลาด การวิจัยเกี่ยวกับ Anomalies (พฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่ไม่ตรงตาม EMH) ยังเป็นพื้นที่ที่นักวิจัยหลายคนสนใจเพื่อทดสอบและปรับปรุงสมมติฐานนี้

ต่อการบริหารจัดการสินทรัพย์ การใช้ EMH ในการบริหารจัดการสินทรัพย์ชี้แนะว่า การลงทุนในกองทุนดัชนี (Index Funds) น่าจะมีประโยชน์ เพราะการพยายามเลือกหุ้น (Stock Picking) หรือตลาดเวลา (Market Timing) อาจไม่ประสบความสำเร็จในการสร้างผลตอบแทนที่เหนือกว่าตลาด

ทฤษฎีการลงทุน Investment Theory ได้เสนอว่า นักลงทุนที่ดีจะต้องพิจารณาจากอัตราผลตอบแทนและระดับความเสี่ยงในการตัดสินใจลงทุน ซึ่งจะใช้เวลาที่ต้องพิจารณาความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งทฤษฎีการลงทุนเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้และความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีการลงทุนจะช่วยลดความเสี่ยงและเพิ่มผลตอบแทนในระยะยาว การติดตามข่าวสารและการปรับกลยุทธ์ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงจะช่วยให้ นัก

ลงทุนประสบความสำเร็จในตลาดที่มีความผันผวน ในการศึกษาทางวิชาการพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจนั้นไม่ได้มีแค่ผลตอบแทนและความเสี่ยงเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายอย่าง (ไพบุลย์ เสรีวัฒนา, 2549)

โดยส่วนมากปกติแล้วนักลงทุนจะมองที่ผลตอบแทนกับความเสี่ยงในอดีต นอกเหนือจากผลตอบแทนการดำเนินงานและความเสี่ยงในอดีตที่ผ่านมาแล้ว ส่วนผลตอบแทนจากการดำเนินงานความเสี่ยงในอนาคตก็เป็นสิ่งที่นักลงทุนควรคำนึงถึงด้วย ซึ่งผลตอบแทนจากการดำเนินงานความเสี่ยงในอนาคต ก็ประกอบด้วยปัจจัยหลายอย่าง เช่น ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ในการลงทุน และปัจจัยภาวะเศรษฐกิจ ปัจจัยนี้อาจมีผลต่อการตัดสินใจไม่เพียงเฉพาะผลตอบแทนและความเสี่ยงเท่านั้น ถ้าองค์กรนั้นมีการปฏิบัติกิจกรรมด้านการลงทุนที่โดดเด่น อาจทำให้นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พิจารณาเพิ่มน้ำหนักของการลงทุนเพิ่มขึ้น และต้นทุนทางการเงิน ของบริษัทก็ลดน้อยลงความสามารถในการแข่งขันก็เพิ่มมากขึ้น ซึ่งการที่ต้นทุนต่ำนั้น ทำให้องค์กรมีความสามารถมากขึ้นในการแข่งขัน ด้านราคา และจะทำให้มูลค่าของกิจการมีระดับสูงขึ้นไปอีก ซึ่งการที่กิจการมีผู้สนใจในการลงทุนมากก็จะทำให้สามารถระดมเงินทุนได้ง่ายจากแหล่งเงินทุนภายนอก แต่กรณีที่เกิดการขาดสภาพคล่อง หากต้องการการระดมทุนจากภายนอกตามแหล่งเงินทุนใหม่ องค์กรก็สามารถลดความเสี่ยงด้านการขาดสภาพคล่องได้ โดยที่เมื่อความเสี่ยงของกิจการลดลง มูลค่ากิจการจึงปรับตัวสูงขึ้น อันดับเครดิตของหลักทรัพย์นั้นก็จะปรับตัวสูงขึ้น และอาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนที่จะปรับตัวสูงขึ้นเช่นกัน (ศรีสมร ผ่องพุฒิ, 2557)

กลุ่มนักลงทุนสายพื้นฐาน (Value Investor) หรือ VI จะเน้นการดูพื้นฐานของหุ้นตัวนั้นเป็นหลัก เช่น ธุรกิจของบริษัท, งบการเงิน Common Size, อัตราส่วนทางการเงิน Ratio, และการหามูลค่าที่แท้จริงของหุ้น Fair Price โดยนักลงทุนสายพื้นฐาน VI จะวิเคราะห์ว่าธุรกิจหลักของบริษัททำอะไรบริษัทมีคู่แข่งมากน้อยแค่ไหนบริษัทที่เราเลือกมา เป็นผู้นำ หรือ ผู้ตามในอุตสาหกรรมนั้น ๆ และจะดูงบการเงินทั้ง 3 งบ คือ งบกำไรขาดทุน งบแสดงฐานะการเงิน และงบกระแสเงินสด เพื่อดูว่าบริษัทนั้นมีสุขภาพทางการเงินที่แข็งแรงแค่ไหน ระดับรายได้และกำไรเป็นอย่างไร มีหนี้สินเยอะหรือไม่ รวมถึงมีเงินสดเหลือในบริษัทมากน้อยเท่าไรเมื่อวิเคราะห์ธุรกิจแล้ว วิเคราะห์งบการเงินแล้ว

อีกสิ่งหนึ่งที่นักลงทุนสาย VI จะดูควบคู่ไปด้วย คือ อัตราส่วนทางการเงิน (Ratio) และการย่อส่วนตามแนวคิด (Common Size) อัตราส่วนทางการเงิน หรือ Ratio เป็นการดูเพื่อวิเคราะห์ธุรกิจนั้น ๆ แบบเจาะลึกในด้านต่าง ๆ เช่น อัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน (Current Ratio) อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ความถูกแพงของราคาหุ้น (PE Ratio) Common Size หรือ การแปลงตัวเลขที่สำคัญในงบการเงินเป็นเปอร์เซ็นต์รวมด้วย เพื่อให้การวิเคราะห์ธุรกิจนั้น ๆ ละเอียดมากยิ่งขึ้น เช่น ในงบแสดงฐานะการเงินหรืองบดุล จะมีสัดส่วนของสินทรัพย์ ซึ่งมีสัดส่วนของหนี้สินและทุนที่มีความสมดุลกัน (ธนวัฒน์ รื่นบันเทิง, 2566)

ถ้าเราอยากรู้ว่าสินทรัพย์หมุนเวียนมีสัดส่วนเป็นเท่าไรเมื่อเทียบกับสินทรัพย์ทั้งหมด ก็นำตัวเลขมาคิดเป็นร้อยละ หลังจากนั้น สิ่งต่อมาที่นักลงทุนสายพื้นฐาน (VI) จะต้องทำ คือ การหามูลค่าหรือราคาที่แท้จริง (Fair Price) ของหุ้นตัวนั้น เพื่อเอามาเปรียบเทียบกับราคาปัจจุบันเพื่อดูว่าราคาหุ้นแพงเกินไปหรือยัง ซึ่งความถูกหรือแพง ก็จะดูจากการเปรียบเทียบมูลค่าหรือราคาที่แท้จริง (Fair Value) กับ ราคาปัจจุบันของหุ้นตัวนั้น ถ้าราคาปัจจุบันต่ำกว่า มูลค่าหรือราคาที่แท้จริง (Fair Price) นักลงทุนสายพื้นฐานก็จะถือว่าหุ้นตัวนี้ราคาถูกเกินไป (Undervalued) และจะตัดสินใจซื้อหุ้นตัวนี้ เพราะมองว่าสุดท้ายแล้วราคาหุ้นตัวนี้จะขึ้นไปหามูลค่าหรือราคาที่แท้จริง (Fair Value) เช่น ราคาปัจจุบัน สูงกว่ามูลค่าหรือราคาที่แท้จริง (Fair Price) นักลงทุนสายพื้นฐานก็จะถือว่าหุ้นตัวนี้ราคาแพงเกินไป (Overvalued) และจะตัดสินใจ ไม่ซื้อ โดยทำการขายหุ้นตัวนี้ เพราะมองว่าสุดท้ายราคาหุ้นจะลงไปที่ราคาจริงนั่นเอง ส่วนอีกกลุ่มคือ กลุ่มนักลงทุน สายกราฟเทคนิค (Graph Technical) นักลงทุนสายเทคนิค (Technical)

กลุ่มนักลงทุนที่ศึกษาทฤษฎีดาว (Dow Theory) มักจะมองการลงทุนในลักษณะที่แตกต่างออกไปจากมุมมองของนักลงทุนทั่วไป ทฤษฎีดาวเปรียบเสมือนการให้และรับ (Supply and Demand) ที่ต่อต้านการเคลื่อนไหวที่ขัดแย้งกันของราคาหลักทรัพย์

หลักสำคัญของทฤษฎีดาวคือการวิเคราะห์แนวโน้มใหญ่ (Primary Trend) ซึ่งเชื่อว่าตลาดมีสามแนวโน้มหลัก ได้แก่ แนวโน้มขาขึ้น (Bullish), แนวโน้มขาลง (Bearish) และแนวโน้มข้างแคบ (Sideways)

โดยไม่สนใจว่าหุ้นตัวนั้นมีราคาสูงหรือต่ำกว่าราคาพื้นที่แท้จริง (Fair Value) โดยถ้าปัจจัยทางเทคนิคมีสัญญาณซื้อเกิดขึ้น นักลงทุนกลุ่มนี้ก็จะซื้อหุ้นตัวนั้นแต่ถ้าปัจจัยทางเทคนิคมีสัญญาณขาย นักลงทุนสายกลุ่มนี้ก็จะขายหุ้นตัวนั้น โดยมีการใช้เครื่องมือที่เป็นปัจจัยทางเทคนิค (Technical) เช่น กระแสเงินเข้าออก (Fund Flow) กราฟ (Graph) รวมถึง Indicator ต่าง ๆ เช่น EMA, MACD, RSI เป็นต้นซึ่งการวิเคราะห์ทางเทคนิคจะมีรายละเอียดที่เยอะและซับซ้อนจึงจำเป็นต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ให้เกิดความสมดุลของการลงทุน และ กลุ่มนักลงทุนแบบผสมพื้นฐานและเทคนิค (Hybrid) นักลงทุนกลุ่มนี้จะดูทั้งปัจจัยพื้นฐาน (VI) เช่น ธุรกิจ, งบการเงิน Common Size, อัตราส่วนทางการเงิน Ratio, และหามูลค่าที่แท้จริง รวมทั้งดูปัจจัยทางเทคนิค (Technical) ควบคู่ไปด้วย เพราะสไตล์การลงทุนทั้งสองแบบจะช่วยส่งเสริมกัน ทำให้การเทรดหุ้นของนักลงทุนมีประสิทธิภาพมากขึ้นในกรณีที่นักลงทุนซื้อหุ้นโดยดูปัจจัยพื้นฐาน (VI) เพียงอย่างเดียว ก็อาจจะทำให้เป็นการซื้อหุ้นในราคาสูงเกินกว่าความเป็นจริงได้ จึงมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องนำความรู้ความเข้าใจในทางด้านปัจจัยทางเทคนิค (Technical) มาช่วยกระจายความเสี่ยงก็จะทำให้นักลงทุนหลุดเข้าซื้อได้ดีขึ้น แต่ในนักลงทุนบางคนสนใจแต่แค่ดูปัจจัยทางเทคนิคเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้ดูเลยว่า ธุรกิจ รายได้และกำไรของบริษัทเป็นอย่างไรบ้าง นักลงทุนเหล่านั้นไม่ได้ดูว่าราคาพื้นฐานหุ้นอยู่ตรงไหน ก็อาจจะทำให้เกิดการซื้อหุ้นแพงเกินไป (Over Value) ซึ่งนำมาให้เกิดความเสี่ยงในการลงทุนและการออมของนักลงทุนได้เหมือนกัน เมื่อนักลงทุนใช้ทฤษฎีดาวนี้ พวกเขา มักจะมองสถานการณ์ในตลาดแตกต่างจากคนส่วนใหญ่ที่มองหุ้นทั่วไป เมื่อตลาดมีลักษณะที่ “แดง” คือราคาหุ้นลง คนส่วนมากมักจะตื่นตระหนกและพากันหนีจากตลาด แต่นักลงทุนที่เข้าใจและเชื่อมั่นในทฤษฎีดาวอาจมองว่าเป็นโอกาสในการเข้าซื้อในช่วงราคาที่ต่ำ เนื่องจากเห็นสัญญาณว่าตลาดอาจจะฟื้นตัวในอนาคต

ข้อค้นพบเชิงวิชาการ

การลงทุนเป็นกระบวนการสำคัญที่มีการศึกษาและวิจัยอย่างต่อเนื่องในวงการวิชาการการเงินและการลงทุน ข้อค้นพบเชิงวิชาการเกี่ยวกับการลงทุน ได้ให้แง่มุมมองและแนวทางที่สำคัญสำหรับนักลงทุน บรรดานักวิชาการ และนักวิจัยในสาขาการเงินและการลงทุนได้ทำการศึกษาหลายประเด็นเพื่อให้ความรู้และนำมาสู่การพัฒนาแนวทางในการตัดสินใจทางการเงิน ที่สำคัญในการป้องกันการสูญเสียค่าของเงินซึ่งเป็นผลจากอัตราเงินเฟ้อ นักลงทุนควรทำการวิจัยและประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุนต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจว่าการลงทุนนั้นสามารถชดเชยผลกระทบของเงินเฟ้อและสร้างผลตอบแทนที่คุ้มค่าในอนาคต จะเห็นได้ว่าการที่มีความรู้ในการลงทุนอย่างถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักลงทุนสามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินและป้องกันการสูญเสียค่าของเงินในระยะยาวได้

บทสรุป

การเขียนบทความฉบับนี้จึงมีจุดประสงค์เพื่อเน้นย้ำความสำคัญของความรู้ความเข้าใจในการลงทุน การเรียนรู้จากประสบการณ์และบทเรียนที่ผ่านมาเป็นเครื่องมือที่มีค่าที่สุดในการทำให้การลงทุนนั้นมั่นคงและประสบความสำเร็จในระยะยาว ซึ่งการลงทุนอย่างประสบความสำเร็จต้องมาจากการศึกษาและวางแผนที่ดี การจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม มีวินัยในการลงทุน และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีรวมถึงการมีที่ปรึกษาทางการเงิน การมีความรู้และการบริหารจัดการที่ถูกต้องจะทำให้คุณสามารถดำเนินการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเห็นผลในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2544). *การลงทุน*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จักรกฤษณ์ กิจการรัฐบุต. (2567). *นักวางแผนการเงิน CFP*. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2566, จาก <https://www.settrade.com/th/news-and-articles/articles/373-cfp-psychology-of-investment-that-investors-should-know-before-venturing-into-the-eal-market>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2567). *แอปพลิเคชันการลงทุนที่ทุกคนต้องมี*. สืบค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2567, จาก <https://www.setinvestnow.com/th/streaming>
- ธนวัฒน์ รื่นบันเทิง. (2566). *ทุกเรื่องที่ต้องรู้เกี่ยวกับหุ้นปันผล*. สืบค้นเมื่อ 14 มีนาคม 2567, จาก <https://www.setinvestnow.com/th/knowledge/article/397-investhow-must-know-dividend-2023>
- บรรยง พงษ์พานิช. (2560). *มหากาพย์วิกฤตต้มยำกุ้ง*. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2566, จาก <https://thaipublica.org/2017/07/financial-crisis-2540-banyong-pongpanich-92/>
- บัณฑิตา อินสมบัติ และปราณี เนรมิต. (2563). แนวทางการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศสู่ Thailand 4.0 : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 14(2), 159-170.
- ทิพย์รัตน์ ประเสริฐสังข์ และจรรยา เบญจมาตย์. (2564). *แนวทางพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาครูพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. มหาสารคาม: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2537). *หลักการลงทุน*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพบูลย์ เสรีวิวัฒนา. (2549). *ทฤษฎีการลงทุน*. สืบค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2567, จาก <https://board.thaivi.org/viewtopic.php?t=65779>
- วิญญู อุดระ และคณะ. (2560). การส่งเสริมการใช้ Cloud Computing ในการบริการวิชาการของศูนย์การเรียนรู้ไอซีทีชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. *วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม*, 4(1), 44-51.
- ศรีสมร ผ่องพุฒิ. (2557). *ความสัมพันธ์ของการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมกับนักลงทุนสถาบันและผลดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ.
- Bodie, Z., Kane, A., & Marcus, A. J. (2021). *Investments*. (12th ed.). Jay G. United States United States.
- Fama, E. F. (2014). *Efficient markets and the Nobel Prize*. Retrieved 14 March 2024, from <https://www.chicagobooth.edu/review/eugene-fama-efficient-markets-and-the-nobel-prize>
- Fernando, J. (2023). Arbitrage: How arbitrage works in investing, with examples. Retrieved 14 March 2024, from <https://investest.co/what-is-arbitrage/>
- Schanep, J. (2008). *Dow theory for the 21st century: Technical indicators for improving your investment result*. Printed in the United States of America.